

Hisham Muhamed Tilbete

**Për hulumtuesit e fesë së
vërtetë**

Përktheu: Dr. Musli Vërbani

Kaçanik, 2016

Autor:

Hisham Muhamed Tilbete

Përkthyes:

Dr. Musli Vërbani

Titulli:

Për hulumtuesit e fesë së vërtetë

*Radhitja kompjuterike,
kopertina dhe dizajni grafik*

...

Botues:

...

Shtypi:

...

Të drejtën e ribotimit e rezervon autori

...

**PËR HULUMTUESIT E FESË SË
VËRTETË**

Kaçanik PËR HULUMTUESIT E FESË SË VËRTETË

Hyrje

Çështja e besimit është çështja më e rëndësishme e jetës së njeriut. Nuk besoj se e teproj nëse them se është më e rëndësishme se çështja kombëtare, apo largimi i padrejtësive shoqërore edhe pse në mes tyre nuk ka kundërshtime. Me fjalë tjera është më e rëndësishme se pasuria, reputacioni, pozita, apo angazhimi në dituri, art, pasuri, punë apo kompozimin profesion etj., etj.

Ka njerëz të cilët shikojnë pasurinë e prindit, apo jetën e tij e angazhohen në pasuri, edhe pse pasuria ndonjë ditë do ta nënçmon, ose shikon në ndonjë grua të cilën e donë ose shikon të kënaqet me të mirat e kësaj bote, në veshje, ushqim, automjete, mirëpo që të gjitha mjetet e kësaj bote janë kalimtare. Zoti i Lartmadhëruar në Kur'an thotë: “Ju njerëz dijeni se jeta e kësaj bote nuk është tjetër vetëm se lojë, kalim kohe në argëtim, stoli, krenari mes jush dhe përpjekje në shtimin e pasurisë dhe të fëmijëve, e që është shembull i një shiu prej të cilit bima habit bujqit, e pastaj ajo thahet dhe e sheh atë të verdhë, mandej të thyer e lllomitur, e në botën tjetër është dënimi i rëndë, por edhe falje mëkatesh dhe dhurim i kënaqësisë nga All-llahu; pra jeta e kësaj bote nuk është tjetër vetëm se përjetim mashtrues.” (Hadidë : 20)

Pas kënaqësive të kësaj bote do ta shijojmë vdekjen, që ta shohim realitetin e vetes sonë, atëherë me syrin e së vërtetës në radhë ideologjite dhe besimet të cilat tregojnë përgjithshmërinë. Për këtë arsye duhet ta shfrytëzojmë shansin e jetës dhe të hulumtojmë për besimin e vërtetë, duke sakrifikuar mund, kohë dhe pasuri.

Edhe pse ka prej disa feve që ne i pëlqejmë, ne nuk mund të jemi të kënaqur dhe nuk pajtohemi në disa aspekte dhe çështje të tyre. Të pyesim dhe të lexojmë për ato çështje se mos ndoshta fajti është në veten tonë.

Po ashtu ne e kemi për detyrë që ta prekim perden e dyshimit dhe traditën e të parëve dhe të mos pasojmë fenë e të parëve tanë, vetëm se është feja e të parëve tanë: **“Dhe kur u thuhet atyre, pasoni atë çka ka zbritur All-llahu, thonë: gjithsesi ne do të pasojmë atë çka na kanë**

lënë neve prindërit tanë, edhe pse prindërit e tyre nuk kanë logjikuar aspak dhe nuk kanë qenë të udhëzuar.” (Suretul Bekare).

Njeriu, thjesht nuk posedon atë që t’i ikë vendimit për të marrë vendim për “Imanin”.

Duhet ta pyesim veten tonë:

A është të pasohet Krishterizmi?

A është e mundur të pranohet Islami?

Përgjigja në këto dy pyetje, gjendet në vazhdim dhe në këtë punim.

KAPITULLI I PARË

PËR KRISHTERËT

Pa marrë parasysh nga parimi të cilin kurrsesi nuk e pranon logjika, besimi në shpirtëzimin e Zotit, në Trini, është parim i gabueshëm që nga njeriu i parë (Ademi), dhe këtë duhet ta shpaguejnë (bijtë) pasardhësit e tij në paradoksin që Zoti duhet të zbresë në tokë dhe të kryqëzohet si në formën e njeriut që të i fshijë gabimet e njerëzve.

Pa marrë parasysh këtë parim, krishterizmi nuk është ajo fe e cila personalisht ka thirrur për këtë. Në vetë dëshminë e inxhilit Mesihu (Krishti sipas mendimit krishterë) kurrë në asnjë Inxhilë nuk ka thënë se Zoti do të shpirtëzohet, apo se Ai është djalë i Zotit, apo ai së bashku me të Atin dhe Shpirtin e shenjtë janë “Treshi i shenjtë”. Vërejtje: Ka ekzistuar “Treshi i hershëm” në disa sekte krishtere në fillim të shekullit të dytë – i cili pretendonte se Zoti është i përbërë prej Atit, Temes dhe Birit. *Shiko: “The Nag hammady library” nga James M. Robinson.*

Ndërsa vet Mesihu thotë ndryshe: **“Unë asgjë nuk mund të veproj me dëshirën time, por gjykoj ashtu siç e dëgjoj. Gjykimi im është i drejtë pse unë nuk angazhohem që t’i realizoj dëshirat e mia, por që t’i realizoj dëshirat e Atij i cili më ka dërguar.” (Johan : 30).** **“Unë do të ngrihem te Ati im dhe Ati juaj, te Zoti im dhe te Zoti juaj.” (Johan 20:17).**

Është interesante se Kur’ani e thërret besimin krishterë në këto ide të cilat gjinden në vet librat e tyre.

“Nuk më takon mua të them atë që s’është e vërtetë. Ta kisha thënë unë atë, Ti do ta dije. Ti e di ç’ka në mua, e unë nuk e di ç’ka në Ty. Ti je më i dijsmi i të fshehtave!

Unë nuk u kam thënë tjetër atyre pos asaj që Ti më urdhërove: Ta adhuroni All-llahun, Zotin tim dhe Zotin tuaj, dhe sa isha ndër ta, kam qenë përcjellës i tyre e pasi që më more mua, Ti ishe Përcjellës (dhe dëshmues) i tyre. Ti je dëshmitarë për çdo send.” (Maide 116-117).

Kur’ani po ashtu thërret (bënë ftesë) në atë që Mesihu është vetëm njeri duke e cekur tekstin e Inxhilit, në një vend tjetër: **“E kanë**

mohuar të vërtetën (kanë bërë kufër) ata që thanë: “All-llah është ai, Mesihu, bir i Merjemës”. E vetë Mesihu (Isai) tha: “O beni Israil, adhuroni vetëm All-llahun, Zotin tim dhe Zotin tuaj, sepse ai që i përshkruan Zotit shok All-llahu ia ka ndaluar (ia ka bërë haram) atij xhenetin dhe vendi i tij është Zjarri. Për mizorët nuk ka ndihmës.” (Maide : 72)

Pas të gjitha këtyre teksteve të cilat i cekëm më lartë në lidhje me Mesihun se ai ka qenë thjesht njeri dhe ashtu është përmendur në Inxhil vijmë në konkluzion (përfundojmë) se Krishterizmi nuk është ai për të cilën ka ardhur Mesihu.

Në këtë kanë besuar disa “Ebijonijin” (në shek. I Isa.a.s.) dhe “Ariosinis” (Paulicicians) të gjitha këto kanë qenë sekte krishtere të cilat kanë besuar se Isa ka qenë vetëm Pejgamber.

Krishterizmi i sotëm është vetëm si rezultat i të shenjtit Paul. Këtë e gjejmë në letrat e para dërguar Romës (në Inxhile) i cili me shenjtërinë e tij tregon fuqimisht se Isa është djali i Zotit pasi që ai nuk ka mbetur me të vdekurit.

Pra, Mesihu pasi që nuk është me të vdekurit “Sipas pretendimit të tyre” nuk është argument se është djalë i Zotit. Në qoftë se është ashtu si qëndron puna me atë të cilët i ka ngjallë Isa pasi që kanë vdekur!? Si qëndron puna me pejgamberët e tjerë si Ilija, Joshua!? A thua a janë edhe ata djemtë e Zotit!

Pauli ka konkluduar se Isa është djalë i Zotit ndërsa parimet krishtere nuk janë ato parime për të cilat ka ftuar Mesihu. Por ato janë “përmbledhje” të cilat i kanë zgjedhur udhëheqësit e themelimit të kësaj feje. Për atë, nuk është çudi kur në psalmet krishtere lexojmë temat “Besimet para krishtere”, “Zhvillimi i fesë krishtere”. Besimi krishter i sotëm ka marrë vendim në Kongreset Meskunije të mëdha. Kongresi më i njohur Kongresi i “Nikijës” (325 sipas isa a.s.) në të cilin fituan në “vota me shumicë” përkrasësit e Palit me forcën e mbretit Kajser të Konstantinopolisit (Dairetul Mearif el Britanije), kapitulli “Ecumenial Counsils”. Pra, Pali ka konkluduar se Mesihu është Zot, sepse sipas pretendimit të tij nuk ka vdekur (është ringjallur)!! Këtë konkludim e kanë shfrytëzuar themeluesit e fesë krishtere në çështje tjetër. Është e ditur se besimi në “Trinitet” nuk është besim i “Ortodoksëve”. Pra “Triniteti” si besim është i pranuar në shekullin e IV (shek. e IV e më vonë, ndërsa më herët jo), (shiko temën “Trinity”, shtypshkronja e shkencave britanike). Pastaj është mbajtur kongresi i Meskonit në vitin 381 sipas Isa a.s. në Konstantinopolis për t’i dhënë fund kundërshtimeve në mes të atyre që kanë besuar në Zotin shpirti i shenjtë, dhe në mes të atyre që kanë besuar në të (monoteistët). Kongresi mori vendim për të

pranuar besimin në shpirtin e shenjtë. Por, pse? Sepse shpirti i shenjtë nuk është gjë tjetër pos shpirt i All-llahut. Nëse themi se shpirti i shenjtë është i krijuar atëherë del si rezultat se edhe All-llahu është i krijuar. Pra ky është rezultat i prodhimit njerëzorë.

Për këtë arsye nuk e pranoj krishterizmin sepse nuk është fe e logjikës dhe nuk është shpallur prej All-llahut te i dërguari i Tij por është prodhim njerëzorë.

KAPITULLI I DYTË

PSE E PRANOJMË ISLAMIN

- Ne e pranojmë këtë besim të logjikshëm dhe të natyrshëm.
- All-llahu është Një, me të gjitha cilësitë e tij dhe nuk i ngjason asgjë Atij.
- Një i vetëm dhe nuk është i ndarë.
- I vetëm në veprimtarinë e Tij dhe nuk ka as shok as rival. Nuk ka lindur, dhe nuk është i lindur dhe asgjë nuk i ngjason dhe nuk është i barabartë me të.

a.

E pranojmë islamin për shkak të librit të shenjtë (Kur'anit) Libri i vetëm i cili nuk ka pësuar asnjë ndryshim gjatë 14 shekujve. I cili i ka zbritur Muhamedit a.s. dhe vetëm ai ka qenë përgjegjës për të. Kur'ani ndryshon nga Inxhili sepse Inxhili ka pasur nevojë që të kundërshtohen dhe të kritikohen vetë tekstet për të ardhur deri te teksti më i përshtatshëm me origjinalin e humbur (Dairetul Mearif el Britanie, Kapitulli “Bibla”).

b.

Libri (Kur'ani) në të cilin kurrë nuk lexojmë se All-llahu ka pushuar (Inxhil, 2:2) ose ka fjetur (Mezimirë, 87:56) ose ka dalë në dyluftim me njeriun dhe ka ngadhënjyer njeriu ndaj Tij (Tethnije, 32 : 22.32).

Por ne në Kur'an lexojmë: **“All-llahu është Një, nuk ka Zot tjetër përveç Atij. Ai është mbikëqyrës i përhershëm dhe i përjetshëm. Atë nuk e kap as kotje as gjumë, gjithçka ka në qiej dhe në tokë është vetëm e Tij. Kush mund të ndërmjetësoj tek Ai, pos me lejen e Tij, e di të tashmen që është pranë tyre dhe të ardhmen, nga ajo që Ai di, tjerët dinë vetëm aq sa ka dëshiruar. Kursija e Tij (dija – sundimi) përfshin qiejt dhe tokën, kujdesi i tij ndaj të dyjave nuk i vjen rëndë, Ai është më i larti, më i madhi.”** (Bekare : 255)

c.

Libri (Kur'ani fisnik) në të cilin nuk lexojmë se peygamberi “Luti” ka bërë marrëdhënie seksuale me të bijën e tij (Tekvij, 9:3-37) ose peygamberi tjetër “Rubini” ka bërë marrëdhënie seksuale me gruan e prindit të tij (Tekvij, 23-12) ose “Nuhi” ka qenë i dehur dhe është zhveshur para bijave të tij (Tekvij, 9:21) ose peygamberi “Davud” ka fjetur me gruan e shokut të tij i cili ka vdekur pasi që e ka dërguar që të luftoj deri sa ka vdekur (Samvilli i dytë, 11:1-15).

Ne nuk lexojmë në Kur'an se peygamberi Jakub e ka vjedhur “taxhin” e vëllait të tij (Tekvij, 37:18-29) ose peygamberi Harun është ai i cili e ka ndërtuar viçin prej arit që populli i tij ta adhurojnë si Zot në vend të All-llahut (Huruxh : 32). Mirëpo ne në Kur'an lexojmë **“E Haruni atyre u pat thënë më parë: O populli im, ju vetëm u sprovuat me të, pse Zoti juaj është i Gjithëmëshirshmi, andaj ejani pas meje dhe më dëgjoni për këtë që po ua them.”** (Ta ha : 9)

Ne pajtohemi me Kur'anin në të cilin nuk lexojmë në të se peygamberi Sulejman e ka pasur 700 gra dhe 300 shërbëtore dhe se zemra e tij është larguar nga All-llahu dhe ka adhuroar zotat e popujve të hershëm para se të vdiste (Muluk 11:1-9). Mirëpo në Kur'an lexojmë: **“E dëgjuan dhe e pasuan atë që e thoshin djajtë në kohën e Sulejmanit. Sulejmani nuk ishte jobsimtar por djajtë ishin ata të cilët nuk kishin besuar.”** (Bekare : 102)

Ne pajtohemi me librin (Kur'anin) në të cilin nuk lexojmë se peygamberi (Joshua) kur e ka çliruar një qytet i ka shkatërruar të gjithë banorët duke i gjykuar me vdekje të gjithë banorët, me burra, me gra, me fëmijë, me pleq, derisa edhe kafshët si lopët, dhentë, dhe gomarët (Tevratë Joshua, 6:21), pastaj Tevratë nuk komenton atë ngjarje të

banorëve të pejgamberit por e përkujton një vend tjetër (Aded, 31:13-18) se Musa ka urdhëruar për vrasjen e fëmijëve meshkuj e femra të reja të cilët ishin rob. Këtë Musa e ka urdhëruar për popujt të cilët ishin nisur për të shkuar në tokën e premtuar, ndërsa për vetë banorët e tokës së premtuar urdhri ishte më i rreptë dhe më i egër ashtu qysh e tregon Tevratë këshillat e Musait – *All-llahu e ruajttë Musaun për të këshilluar një gjë të tillë* - “Ndërsa vendet e popujve të cilat ka urdhëruar Zoti i juaj për të qenë mëkëmbës dhe trashëgimtarë të tij mos lejoni asnjë banorë të gjallë por shkatërroni çdo gjë që ka në të edhe vajzën në prehër të Atit (Tevratë : Tethnie 2:16-17).

Mirëpo në Kur’an lexojmë : “(Ai ndihmon) Ata të cilët kur Ne u mundësojmë vendosjen në tokë e falin namazin, japin zekatin, urdhërojnë për të mirë dhe largojnë prej të keqes. All-llahut i takon përfundimi i çështjeve.” (Haxh : 41).

E lexojmë edhe hadithin ku Muhamedi a.s. i këshillon (urdhëron) shokët e tij “*Mos shkatërroni, mos teproni, mos masakroni, mos vritni fëmijët, dhe as ata që janë në faltore*” (transmeton Ahmedi nga ibn Abasi).

Po ashtu lexojmë hadithin ku Muhamedi a.s. këshillon “*Mos vritni plakun e lodhur, dhe as fëmijën e vogël dhe as gruan, mos plaçkitni, por tuboni pasurinë në një vend, tregohuni edukativ se jeni rregullues, dhe bëhuni të mirë se All-llahu i do të mirët*” (transmeton Ebu Davudi nga Enesi).

Patjetër duhet t’i parashtrojmë pyetje vetes: Pse në Kur’an nuk i hasim këto çështje të përmendura të cilat janë të palogjikshme, por hasim përgjigjen: “A nuk po mendojnë dhe nuk po analizojnë Kur’anin. Po t’ishte Kur’ani prej dikujt tjetër pos All-llahut do të hasnin në të kundërshtime të shumta.” (Nisa : 82)

KAPITULLI I TRETË

Ne e pranojmë islamin për shkak të specifikave tjera, të cilat janë shumë interesante dhe të rëndësishme në Kur'an, e ato janë faktet Kur'anore të cilat kanë qenë në fletushkat e mëhershme.

Me këtë, kam për qëllim vendet e pajtueshmërisë në mes të Kur'anit dhe librave të mëhershme. Si f.v. një pjesë e një ngjarjeje në terminologji apo një shembull. Rrallë se mund të gjesh ndonjë libër prej librave jehud, apo të krishterë të cilat kanë qenë para Kur'anit e që nuk kanë të përbashkëta me Kur'anin, pa marrë parasysh ai libër a është libër juridik, apo jojuridik, a është në dhjatën e vjetër apo në dhjatën e re, në fletët e Telmudit, të Minshas, apo Terxhumit, në Midrash apo në apokrifë (librat sekrete) apo në libra historik (Josabiroso Kajserit, Filo Iskenderit-Josipit) apo në librat e papëve të kishave të para.

Në masë më të vogël shohim dëshmi të Kur'anit në librat e Sabiinëve (Kanzania), të Hindusëve (El-Fijda) të Babilonëve, dhe të Egjyptasëve të vjetër (Libri i të vdekurve).

Edhe pse në librat e shenjta ka dëshmi të popujve të vjetër, mirëpo ato janë dëshmi të palogjikshme, si besimi i trinitetit, dhe besimi se i biri i Zotit është Zot, djalë i virgjëreshës i cili është sakrifikuar në kryq për t'i pastruar mëkatet e njerëzimit, e cila është e ngjashme e përmendur te Hindusët dhe te Budistët, e disa prej tyre përmenden në fetë e Egjyptasëve të vjetër. Po ashtu mund të haset një ngjashmëri interesante në mes të besimeve dhe adhurimeve të popujve të vjetër të Azisë së mesme të cilat kanë qenë sekrete me fenë krishtere. Zotërat e këtyre feve vdesin në një sezon të caktuar, e pastaj më vonë ringjallen, ato janë Zotëra që i ngjasojnë njeriut. Si p.sh. Bariu i quajtur Atis dhe

Edvenisi, për të cilin thuhet se është djalë (fryt) i kontaktit seksual të paligjshëm në mes të vëllait dhe të motrës. Që do të thotë se ata nuk kanë qenë asgjë tjetër përpos njerëz të zotërave të tyre, me dëshirën e zotërave të të tjerëve. Simbolikisht këto fe kalojnë duke pasuar njëra-tjetrën në epoka të ndryshme, me të cilat praktikisht në ato epoka ka kaluar zoti i tyre. Dhe, me këtë unisim me zotin, i cili e ka ndryshuar qenien e tij të veçantë, i bashkohet njeriut që njeriu pastaj të kalojë të njëjtën rrugë dhe të bëhet vet zot. Kjo na kujton atë që në krishterizëm quhet “Shenjtimi (të bërit e Mesihut Zot), (Historia kishtarë : Xhon Larmir)”.

Unisim ka qenë qëllimi kryesor të të gjitha këto rituale siç është me ritualin e dhënies së gjakut dhe vetëfljimi. Nga vetëfljimi dhe sofrë e ushqimit në të cilin njerëzit hanin mish, njerëzit e konsideronin Zot, e pastaj llogaritin, se me atë ushqim ato janë bashkuar në Zotin (janë shpirtëzuar në Zotin). A nuk është kjo e ngjashme me ritualin që të krishterët e quajnë darka e Zotit (Kjo gjendet në librin “Krishterizmi, zanafilla dhe zhvillimi i saj” autor Çarl Xhinbiri fq.92-99)”.

Sa i përket besimit, ngjashmëria më e madhe e të krishterëve është besimi i ngjashëm me filozofinë e Grekëve të vjetër. Në këtë kontekst na mjafton të përmendim thënien e Lahutës së vjetër të “Kliment Iskenderi” (Ka jetuar në vitin e dytë sipas Isa a.s.). Nëse krishterizmi dëshiron të përhapet në botën Greke, ajo duhet të zhvishet nga rroba Semite dhe të vishet me rrobën greke (Historia Krishtere, Volumi II fq. 50 Xhon Larmir).

Këto krahasime Kur’anore vazhdimisht i shohim në ato libra, edhe librat e tilla janë të shumta, sikurse dihet një libër ka më shumë se një herë tekstin e njëjtë.

Tevrati përbëhet prej gjashtë teksteve parësore (EL-BESHITA, EL-KULIXHATA, ES-SEBIJNIJETI, ES-SAMIRIJETI, ET-TERXHUM dhe EL-KIJASIJETI).

Libri “Kijasij” përbëhet prej tre teksteve sekondare (El-Iluhij, El-Juhij dhe El-Kehnuti). Këto tekste janë bazë përpos teksteve sekondare. Dhe çdo botues i librit të shenjtë patjetër duhet të përdorë më shumë se një tekst prej këtyre teksteve, duke u mbështetur në bazën që e quajnë “shkenca e kritikës së teksteve” për të arritur te teksti më i afërt i cili tekst është më i përafërti me tekstin e humbur (Hyrje në Dhjatën e vjetër, botues “Darul Mashrik” viti 1989).

Ne shohim gjithmonë argumente të Kur’anit edhe pse këto libra të sipër përmendura janë shkruar në gjuhë të ndryshme si në gjuhën latine, arabe, samirije, greke, aremije, sirjanije, kaptije, habeshije, mindaije e në shumë e shumë gjuhë të tjera.

Edhe pse këto libra nuk i kemi gjetur vetëm një herë, por që janë tubuar duke kaluar me shekuj duke filluar nga shekulli i katërt e deri më sot, shumicën e këtyre librave i kemi gjetur se janë botuar pas vdekjes së Muhamedit s.a.v.s. Të fundit e kemi gjetur “shkrimet e Bahrul Mejtit” (1947-1956).

Vazhdimisht hasim argumente të Kur’anit në librat e mëhershëm, edhe pse ato libra nuk janë të një vendit, por të vendeve të ndryshme: HAMADI VEL KAHIRA (XHENEZA), KUHUF BAHRL MEJTI, EL HABESHIJE, EL VATIKAN dhe libraritë “NUBEBELA” të Evropës.

Edhe pse këto libra kanë qenë shumë të rralla në kohën e pejgamberit s.a.v.s. dhe se nuk kanë qenë botime të shtypshkronjave por kanë qenë dorëshkrime, sepse nuk kanë ekzistuar shtypshkronjat, po ashtu kanë qenë të shqyera fletët e feve të shtypura, posaçërisht ato krishtere.

Vazhdimisht i shohim këto argumente, edhe pse volumi i këtyre librave ka qenë i madh (i shumtë) mirëpo kanë qenë të fortifikuara, dhe ka qenë shumë vështirë të arrihet deri te ato, pasi janë mbajtur sekret.

Vazhdimisht i shohim këto argumente të argumentuara logjikisht, edhe pse ato libra kanë pasur plot e përplot sqarime të palogjikshme.

Do të sjelli shembull për këtë specifikë argumentimet e Kur’anit në librat e mëhershme.

Dihet se tregimi i Jusufit a.s. është tregimi i vetëm i cili në Kur’an është i përmbledhur vetëm në një vend (sure). Këtë tregim nuk mund ta hasësh siç është në Kur’an në asnjë libër të librave jehude apo krishtere.

Në tevratin (Kijasijeti Sebijnijeti) të cilin sot e kemi në dorë, mund të gjejmë një pjesë të tregimit. Edhe pse me të gjitha sqarimet e transmetimeve të Tevratit, prapë se prapë në Kur’an nuk e hasim siç është pjesa e tregimit të tevratit, ashtu që tregohet tregimi i Jusufit pa kurrfarë ndërlidhje, pra na tregohet neve krejt tregim tjetër. E tregimi tjetër është se Jehuda, i cili është prej fëmijëve të Jaëkubit ka fjetur me gruan e vëllait të tij. Sa i përket pjesës së dytë të tregimit të Jusufit në Kur’an, mund të gjendet në një numër të madh të librave të pasuesve të librit (Ehlil Kitab) përpos tevratit. Këtë pjesë, pra pjesën e dytë, e shohim plotësisht dallues dhe që ndryshojnë në mes vete në librat e pasuesve të librit. Në një pjesë të tregimit të Jusufit a.s. tregohet për ëndrrën e Jusufit a.s. se si e ka pa babain e tij. Në rend të parë e gjejmë në librin “Adijat el Jehudije” (të Historianit Jusifus). Në një pjesë të tregimit të Jusufit a.s. “O baba ynë, dërgoje me ne nesër me qëllim që të luaj e të zbavitet.” e gjejmë në librin “Biskitarijati dhe sufur aded”. Këto dy libra përputhen me Kur’anin sa i përket kësaj pjese por janë në

kundërshtim me vet Tevratin. Pjesën “Dhe e frymëzuar që për çështjen e tyre t’i informoj ata” e gjejmë në një libër tjetër. Pjesën “dhe e shitën me çmim shumë të lirë.” e gjejmë në një libër tjetër, pjesën “Dhe erdhën në mbrëmje te babai i tyre duke qarë.” në librin “Uhudul Eshbat” i cili është prej librave sekrete. Po ashtu pjesën “E ngrëni ujku.” në librin “Jashar we ya sheb”.

Kështu pra siç i përmendëm këto pjesë i gjejmë të ngjashme njëzet e gjashtë pjesë në më shumë se tridhjetë libra.

Te të gjitha librat e ehlul kitabit të cilat i përmendëm hasim detaje dhe shpjegime të palogjikshme të cilat detaje nuk i gjejmë në Kur’anin fisnik, si f.v. libri “Tenhuma” përmend se kur Jusufi ia ndalë Benjaminin Jehudës fillon një përleshje e madhe në mes tyre sa që edhe melaqet zbresin që të shohin përleshjen ndërmjet “Bikut” (bizonit) Jusuf dhe Jehudës “Luan”. Libri “B.R” dhe Telmudi shtojnë edhe atë se punëtorët më të fuqishëm të Jusufit i kanë humbur dhëmbët e tyre prej britmës së madhe të Jehudës. Në një vend tjetër këta dy libra përmendin se melaqet e buta ishin ata që e nxitën Jehudën që të bie në shtrat me gruan e vëllait të tij të përmendur në Tevratë.

Kjo ishte pjesa e dytë e tregimit të Jusufit të treguar në Kur’an, ndërsa sa i përket pjesës së tretë, nuk e gjejmë as në librat tjera e as në Tevratë. Kështu pra Muhamedi s.a.v.s. ka qenë dashur që patjetër të ketë edhe libra tjerë përpos librave të sipërpërmendura, të cilat deri më sot ende nuk i kemi hasur, të cilat libra është e pamundur të ekzistojnë.

Atë që e treguam në tregimin e Jusufit është e njëjtë te të gjitha tregimet tjera në Kur’an.

Kjo specifikë në Kur’an (dëshmia e Kur’anit për librat e mëparshme) është shumë e rëndësishme sepse vijmë në përfundim në atë se është e pamundur që një njeri analfabet i cili jeton në një shkretëtirë (Muhamedi s.a.v.s.) t’i lexojë të gjitha faqet e secilit libër, të cilat deri më tani as që i kemi ditur se ekzistojnë. Pastaj të mënjanohet nga çdo detal i palogjikshëm, pastaj ta marrë atë çka është e drejtë dhe e vërtetë, pastaj t’i paraqet rezultatet e tregimeve të sqaruara për mrekulli. E gjithashtu të gjitha këto t’i veprojnë fshehurazi !!!

Kjo gjë është absurde, posaçërisht si i ka zbuluar librat sekrete (apokrifet) të secilit sekt apo grup fetarë.

“O pasues të librit, ju ka ardhur peygamberi Ynë që t’ju sqaroj shumë gjëra të cilat ju i keni mbajtur sekret nga libri, dhe shumë gjëra t’ju falë. Nga All-llahu, veç ju ka ardhur drita dhe libri i qartë.” (El-Maide : 15).

KAPITULLI I KATËRT

Ne e pranojmë Islamin për shkak të mrekullive shkencore në Kur'an.

Kur'ani ka paraqitur dhe ka shpjeguar në formë të posaçme çështjet e gjeologjisë, biologjisë, dhe astronomisë dhe asnjëherë nuk ka ardhur në kundërshtim me të vërtetat shkencore.

Tani ne po ju paraqesim të vërtetat shkencore të cilat argumentojnë se Kur'ani është mrekulli mbinatyrore.

a. Në çështje të Astronomisë:

1. Kur'ani përmend se gjithësia është e krijuar prej një origjine të përbashkët të cilën sot e quajmë bërthamë, e cila nëse e përshkruajmë për së afërmi i ngjason mjegullimit të koncentruar në një pikë qendrore të nxehtë, këtë e përshkruan Kur'ani si mjegull: **“A nuk e dinë ata, të cilët nuk besuan se qiejt e toka ishin të ngjitura e Ne i ndamë.” (Enbija : 30).**

Mandej e mësyu qiellin (krijimin e qiellit) e ai ishte tym (mjegullinë që ishte si materie e parë) dhe atij (qiellit) e edhe tokës i tha: Qasuni urdhrit Tim me dëshirë ose me dhunë! Ato dyja thanë: **“Po i qasemi (nënshtrohemi) me dëshirë.” (Fusilet : 11).**

2. Të shikojmë pra rrotullimin e tokës.

Çështja se toka është e rrumbullakët, kjo çështje është e vërtetuar dhe është pranuar, këtë e ka përmendur Kur'ani: **“Ai natën ia mbështjell ditës dhe ditën ia mbështjell natës.” (Zumer : 5).**

Në gjuhën arabe kur të thuhet “Kevere Umamet” d.m.th. e ka pështjellur rreth kokës në formë Geoide. Këtë e kemi vërtetuar në shkencën bashkëkohore: se toka është e rrumbullakët dhe se gjysma e saj kur është natë gjysma tjetër e saj është ditë dhe me rrotullimin e tokës nata e mbështjell ditën dhe po ashtu dita e mbështjell natën.

3. E ka vërtetuar shkenca se shuarja e yjeve është çështje shumë e vështirë dhe nuk është vetëm ashtu qysh e sheh syri ynë nga malet e larta. Ne faktikisht jemi shumë larg yjeve. Ne nuk i shohim yjet por vetëm i shohim format (figurat) ose shuarjen e tyre pas 1000 ose miliona vite dritë, pse udhëtimi i dritës i cili vjen prej yllit deri tek ne është shumë i gjatë edhe pse ka shpejtësi të madhe.

Thotë All-llahu i madhëruar: **“Betohem në shuarjen (perëndimin) e yjeve. E ai është i madh, sikur ta dini!” (Vakia : 75,76).**

4. Në vitin 1955 është paraqit teorema e zanafillës së gjithësisë e ashtuquajtura “Bing Bang” që d.m.th. “eksplozimi i madh”. Kjo është në përputhshmëri të plotë me mendimin e astronomëve me teoremën e tyre “STEADY STATE THEORY” dhe atë në librin “Van Nostrandis Scientific Encyclopedia” në kapitullin “Cosmology” faqe 800 i cili është vërtetuar në vitin 1965 për eksplozimin e madh. Po ashtu të shikojmë në shkencëtarët britanez në kapitullin “Bing Bang Model” teoremë e cila thotë: Gjithësia ka filluar nga një toptë i zjarrtë me një nxehtësi tejet të madhe, pastaj ai toptë ka eksplozuar dhe është formuar galaktika dhe është zgjeruar e cila edhe sot zgjerohet (Kjo është e vërtetë shkencore, jo vetëm teoremë). Edhe sot galaktikat zgjerohen (largohen) deri sa të vijnë në fazën e fundit, apo kufirin maksimal (atëherë kur përfundon ndikimi i eksplozimit të madh dhe mbetet vetëm gravitacioni apo fuqia tërheqëse dhe prapë ndodhë ndeshja e madhe në mes të planetëve dhe prapë kthehet gjithësia në toptë të zjarrtë “Dictionary o geological terms”, 3rd ed. *Big Bang hypoThesis*. Më vonë nëpërmjet studimeve tjera është vërtetuar largimi i planetëve sikurse largohen edhe valët e radios. Me këto studime janë marrë edhe shkencëtarët e universiteteve të Harfordit të Uashingtonit dhe Arizonës Fq. 801 “Van Nostrandis Scientific Encyclopedia, 6th ed.”.

Pra është vërtetuar shkencërisht se origjina e tokës ka qenë një toptë i zjarrtë siç është vërtetuar po ashtu se bota është duke u zgjeruar

dhe se influenca është më e vogël pastaj mbet besimi teorik se zvogëlimi i influencës dhe zmadhimi i largësisë në mes trupave qiellorë e ka përfundimin e saj në forcën e vet gravitetit pastaj prapë do të ndodhë ndeshja e planetëve që të kthehet në gjithësinë në të cilën ka qenë edhe më parë në toptë të gaztë ose të zjarrtë.

Siç duket ky përfundim i gjithësisë nuk është më vetëm si teoremë e supozuar por me përdorimin e Teleskopit “Balmar” është parë se ka zbrazëtira në vijën e drejtë i cili është plotësisht i saktë me ligjin e “Habelit” i cili thotë se ekziston ngadalësimi i lëvizjeve në largimin e trupave (Fq.801 po aty).

Këtë çka e theksuam më lartë e ka vërtetuar Kur’ani ku e përmend se gjithësia përfundon me kaplimin e saj (sa që do të ripalohen qiejt si fleta e librit apo si regjistri i paluar) dhe përkujton Kur’ani se gjithësia do të përfundoj aty ku ka filluar, pra ajo ka filluar me hapjen e saj dhe para këtij përfundimi gjithësia do të jetë në formën më të zgjeruar.

“(Përkujto) Atë ditë kur Ne e palojmë qiellin sikurse palimi i fletëve në libër. Sikundër e kemi filluar Krijimin e rikthejmë” (Enbija : 104).

“Ata nuk e çmuan All-llahun me atë madhësitinë që i takon, ndërsa, në ditën e kijametit e tërë toka është në grushtin e Tij e qiejt të mbështjellur në të djathtën (forcën) e Tij.” (Zumer : 67).

“Ne, me forcën tonë e ngritëm qiellin dhe Ne e zgjerojmë atë.” (Dharijat : 47).

Sipërfaqja e Hënës ka qenë e flaktë më parë, në kohën kur toka ka qenë e ngurtë, këtë e ka vërtetuar vetë shkenca. Për atë arsye se secili trup i sistemit diellor ka qenë trupth i zjarrtë e pastaj është bërë i ngurtë, pas për afërsisht 4.6 bilion viteve. Mirëpo ato copëza nuk janë bërë të ngurta në të njëjtën kohë dhe menjëherë, por patjetër ka qenë dashur të kaloj nëpër etapa, derisa është kryer ai operacion dhe nga ato nuk kanë mbetur të zjarrta siç është dielli, copëzat të cilat janë ftohur më herët janë më të ngurta (forta). Është vërtetuar se planeti i tokës ka ftohjen më të lartë 5.52, pastaj Ataretun 5.4, ndërsa hëna e ka ftohjen 3.35 gr/S³. Pra për atë është ftohur toka para hënës. Ndërsa dielli ka qenë dhe ende është i zjarrtë. Pastaj ekzistojnë edhe dy dukuri të posaçme në ngurtësimin e hënës:

E para: hëna nuk është ftohur sikur toka, atom pas atomi, dhe palë pas pale, por ka qenë bashkim i të gjitha pjesëve të ftohura nga materia.

E dyta: dukuria e dytë është më e rëndësishme, ajo është zhvillimi gravitacionit të hënës me ngurtësimin e tij si rezultat i rritjes së madhësisë së sajë, e cila ka shkaktuar ndeshjen në mes veti të pjesëve

shumë të mëdha dhe ka ardhur deri te nxehtësia shumë e madhe dhe kjo ka qenë dukuri e vetme e cila e ka bërë pjesën e jashtme (150-200km) të zjarrtë ndërsa pjesa e brendshme e ngurtë (e nxjerrur nga libri “Physical geology” 2nd edition-flint and skinner-editor: John Wilez and sons Library of congres cataloging in publication data: Flind, Richard faster 1902 – 1976 physical geology p. 460, 463, 467, 472).

Thotë Zoti i madhëruar : **“Ne i bëmë natën dhe ditën dy fakte (që dokumentojnë fuqinë Tonë), e shenjën e natës e shlyem (e errësuam) e shenjën e ditës e bëmë të ndritshme” (Isra : 12).**

Shenja e natës është hëna, ndërsa shenja e ditës është dielli, këtë e transmeton Ibn Kethiri në komentimin e tij nga Ibn Abasi, dhe po ashtu e komenton Shevkaniu.

Pra Kur’ani thotë se një ditë ka qenë hëna si dielli sot (e zjarrtë e cila reflekton dritën dhe nxehtësinë e saj në tokën e ngurtë, pastaj edhe ajo është ftohur dhe është bërë e ngurtë).

Është interesante se disa libra jehude para Kur’anit si “Apocalypse of Barueh” e përmendi këtë mrekulli shkencore mirëpo është përzier me besëtytni ku përmendë se qiejt, dielli, dhe yjet janë pikëlluar për daljen e Ademit nga Xheneti në hënë e cila ka qeshur për të dhe Zoti e ka dënuar me marrjen e dritës prej saj!!! Nxjerrur nga libri “The legends of Jews” Adam 92.

b.Gjeologjia

1. Ne jemi të sigurt se para 3,8 bilion viteve (kur toka ka qenë e ngurtë) sipërfaqja e tokës ka qenë e mbuluar me ujë, dhe sasia më e madhe e ujit është vendosur nën sipërfaqen e tokës. Gjatë formimit të xeheve këto ujëra kanë arritur mbi sipërfaqe si të ishin dete të vluar nga shkaku i shpërthimit të vullkaneve të hershme” Marrë nga libri “Physical geology” Flint and Skinner P.308-309 2nd edition.

Kjo është çka e ka theksuar Kur’ani. **“Dhe pastaj tokën e sheshoj (e rrafshoi) dhe prej saj e nxori ujin e saj dhe kullosat e saj”.**

Secila kodër patjetër duhet t’i ketë rrënjët e ngulitura në thellësi të tokës e cila e baraspeshon lartësinë e saj. Zakonisht thellësia e rrënjëve të kodrave është varësisht prej lartësive të saja në proporcion 10 metra më shumë ose më pak (këtë mund ta shohim në çdo libër gjeologjik ose historik ose struktural, “Historical geology and structural geology” në temën “Plate Tectonics”).

2. Teorema e cila tregon për rrëshqitjen e maleve, dhe lëvizjeve horizontale ashtu që ndeshen kodrat të mbuluar me ujë kështu që rrëshqet një pjesë e malit (e cila është më shumë e ftohur) nën tjetër dhe formohen malet vullkanike “Island arc” pastaj mblidhen këto male vullkanike dhe bëhen shkëmbinj të fortë, shkëmbinj të fortë nuk ndalen kur të ndeshen me shkëmbin tjetër të ri (Collisional type mountain). Lëvizjet vertikale të tokës në të kaluarën kanë qenë më të mëdha se sot. Rezultat i kësaj është ngurtësimi dhe ftohja e shtresës së tokës më shumë se në të kaluarën dhe për shkak të rrezeve radioaktive më të dobëta.

Pra, malet janë shtylla (rrënjë) dhe roli i tyre është mbajtja e mosçarjes së sipërfaqes së tokës, ndërsa kjo realizohet vetëm nëpërmjet rrënjëve (shtyllave) të thella dhe sikurse edhe malet (kodrat) janë të krijuara ashtu edhe shtresa e tokës (toka) në të kaluar është krijuar. (Sources of scientific knowledge . Z.R. EL. Naggar P.40. The geological concept of mountains in the Quran) The International Institute of Islamic thought.

Këtë e lexojmë në Kur’anin fisnik:

“A nuk e bëmë Ne tokën të përshtatshme (për jetë), ndërsa kodrat shtylla?” (Nebeë : 6,7)

“A nuk e kemi bërë tokën shtrojë, kurse malet shtylla. Dhe Ai ka shpërndarë kodra (të forta) në tokë ashtu që ajo të mos lëkundet me ju.” (Nahl 15).

3. Toka përbëhet prej disa shtresave të ndryshme. Në përgjithësi shtresat ndahen në tri lloje. Sipërfaqja e tokës, pjesa e mesme dhe bërthama. Pastaj ekziston edhe ndarje më e imtë, e ajo ndarje përbëhet prej pesë shtresave e më shumë. Këto shtresa edhe pse ndryshojnë njëra me tjetrën në përbërje ato janë në funksion të përbashkët gjithmonë, p.sh. shtresa e sipërfaqes ajo rrëshqet dhe disa pjesë të saj hyjnë në pjesën e mesme, po ashtu sikurse pjesa e mesme e cila është e përbërë me shkëmbinj depërtojmë në thellësi të sipërfaqes së tokës ose e nxjerr llavën vullkanore prej pjesës së mesme nëpërmjet vullkaneve mbi sipërfaqen e tokës. Kështu, pra shtresat e tokës gjithmonë janë në influencë të njëra-tjetrës.

Pra, shkenca po e vërteton se toka është e përbërë me shtresa të cilat shtrihen njëra mbi tjetrën dhe këto janë në funksion të përbashkët, këtë e shohim në Kur’an: **“All-llahu është Ai që krijoi shtatë palë qiej e edhe prej tokës aq sa ata, në to zbatohet vendimi i Tij për ta ditur se All-llahu ka fuqi për çdo send, dhe që me të vërtetë All-llahu ka përfshirë çdo send me dijen e Vet.” (Talak : 12)**

Kur'ani thotë se janë shtatë palë qiej dhe po ashtu edhe toka përbëhet prej shtatë palëve sikur ata. Kur'ani po ashtu edhe më shumë vende tjera se janë shtatë palë qiej të cilat janë të shtrira njëra mbi tjetrën. Po ashtu edhe toka sikurse qielli që d.m.th. se është e përbërë prej shtatë shtresave ndërsa fjala e All-llahut **“Në ta zbatohet (urdhri) vendimi i All-llahut.”** Kjo vërtetë është mrekulli pse këto shtresa nuk janë statike por gjithmonë janë dinamike, gjithmonë janë në funksion njëra me tjetrën kur të jenë të urdhëruara duke e zbatuar vendimin e All-llahut.

4. Shumica e xeheve prodhohen nga procesi i ujit të cilat e kanë thithur nga depërtimi i ujit prej lumenjve Placer deposits ashtu që uji rrebesh si rezultat i shirave të mëdha nga kodrat me lartësi të larta mbidetare të cilat në vetvete mbartin rërë e cila rërë ka përbërje të shumtë të xeheve të çmuara dhe të metalta të cilat xehe quhen “Mother Rock” “rëra bazë”, të cilat xehe të çmuara (gurë të kristaltë). Zakonisht gjenden në male të larta të cilat janë të mbuluara me shtresë të dheut dhe copëtohen (Rogolith). Kur të bie uji në këto shtresa të dheut prodhohet yndyrë (pluhur) si rezultat i përzierjes së kripërave të xeheve të përbëra nga ato copëza dheu. Nëse uji është më i vrullshëm forcohet në copëzën e rërës bazë dhe formohet varësisht prej ujit sa është i furishëm apo nuk është i furishëm, pastaj pjesët të cilat ndahen nga guri i çmuar bazë, e vazhdojnë rrugën e tyre së bashku me ujin deri në pjesët e tokës të cilat janë më të rrafshëta, dhe më të ulëta.

Sa i përket xeheve jo të kristalta të gjendura në këto pjesë të cilat janë të mbështetura në rërë (gurë të çmuar, nuk mund ta vazhdojnë rrugën, por fundosen në fund të ujit dhe krijohen lym në vete, ashtu siç janë formuar copëzat e para, të cilat edhe pse kanë qenë të pështjellur, kur kanë rënë prej kodrave në ujë, ndërsa xehet e kristalta i përballojnë (procesit) udhëtimit të ujit, bile ato pastrohen edhe më shumë, aq sa zgjatë udhëtimi (procesit), dhe bashkohen copëzat dhe shihen me sy, tre milion herë më pastër se sa ka qenë rëra për të parën herë. A nuk është kjo të cilën e lexojmë në Kur'an?: **“Ai e lëshon ujin (shiun) nga qielli e sipas madhësisë së tyre rrjedhin përroska, kurse vala bartë mbi vete shkumë të fryrë lartë. Shkuma e ngjashme është edhe ajo kur shkrihet (metali) në zjarr për të përfituar ndonjë stoli ose ndonjë mjet. Kështu, All-llahu sqaron shembullin e të vërtetës dhe të pavërtetës. Për sa i përket shkumës (së ujit apo metaleve), ajo hidhet si mbeturinë, ndërsa ajo që u sjell dobi njerëzve, ajo mbetet në tokë. Kësisoj All-llahu i sjellë shembujt.”** (Err Rrad : 17).

Në komentimet e më hershme është thënë se ky ajet sqaron dy çështje: E para - ujërat janë prej shiut. E dyta - farkëtari e nxjerr xehen me zjarr. Ndërsa ajeti vazhdon : **“...ndërsa ajo që u sjell dobi njerëzve ajo mbetet në tokë.”** Farkëtari mjetet, xehet prapë janë mbi tokë. Pra këta edhe xehet edhe uji e kanë një operacion.

Atë çka e tregon ajeti, hadithi sherif e sqaron. Transmeton Buhariu dhe Muslimi nga Ebi Hurejrete r.a. se i dërguari i All-llahut kur ka folur për arin ka thënë se gjendet në lumë (në brendësi të ujit apo lumit). ***“Është e mundur (kam frikë) se lumi Eufrat të humbë thesarin e arit, kush është aty mos të merr, prej shenjave të ditës së kijametit është se toka do të nxjerr vlerat (rëndësinë) nga brendësia e saj.”***

5. Është e njohur se retë janë të lloj-llojshme. Disa prej tyre shkojnë vertikalisht dhe kanë forma të ndryshme, dhe ndryshojnë prej faktorëve të ndryshëm siç janë retë (cumulus) (këto re palohen njëra mbi tjetrën). Këto re ngrihen lartë dhe zbresin poshtë, kur të zbresin poshtë zbresin në lartësi 500-1000 hapa, mirëpo prej poshtë lart mund të jetë gjatësia e tyre 20 000 hapa (6096 metra). Këto re përbëhen nga uji dhe bora. Nga ky lloj i reve degëzohet reja e quajtur “Reja e mbushur plot shi”.

Këto re janë shkak i vetëtimës dhe murmurimës (Thunderstorm clouds).

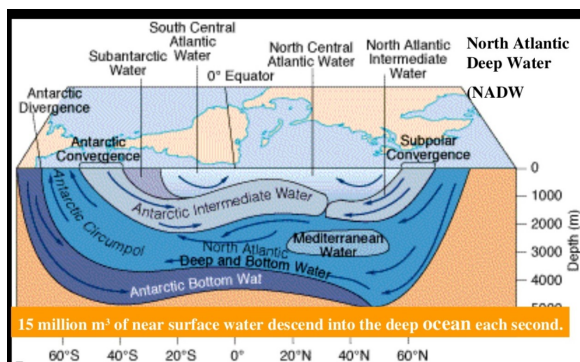
Këto re përbëhen prej ujit dhe borës, pra bie shiu dhe bora prej tyre. Këto re rriten vertikalisht dhe duken si male e kodra (lartësia mund të arrijë deri në 50 000 kuti) ose duken si me qenë objekte të mëdhaja dhe prej tyre pastaj formohen retë tjera degëzore (shih “Van Nostrand’s Scientific Encyclopedia” P.679).

Po ashtu edhe retë e quajtura “Cumulonimbus Capilatus” janë të këtij lloji dhe janë re të borës (Dairetul Mearif el-Britanie, Kapitulli Clouds).

Këtë e shohim në Kur’anin fisnik: **“A nuk i ke parë se si All-llahu drejton retë, pastaj i bashkon, i bënë grumbull ato dhe atëherë e sheh shiun se si rrjedh prej tyre. Ai lëshon prej së larti, nga retë e mëdha si kodra breshër dhe me të goditë këto, e ia largon atij që do shkëlqimi i vetëtimës së dritës së resë gati se s’të merr të parit.”** (En Nurë : 43)

c. Në shkencën detare

1. Që në fillim njeriu e ka ditur se ekzistojnë valët sipërfaqësore të deteve. Mirëpo ai nuk e ka ditur se ka valë të brendshme “Density current” të cilat janë rezultat i shtypjes dhe kondensimit në mes të ftohjes dhe shtimit të nxehtësisë.

Skema e Oqeanit Atlantik

Kjo figurë tregon rrymat e brendshme detare (brendësinë e Oqeanit atlantik) shkronjat latine janë shkurtesa të llojeve të rrymave detare p.sh.

N.A.D.W (North Atlantic Deep Water) d.m.th. ujërat e thella të atlantikut veriorë. MW (Mediterranean Water) d.m.th. ujërat e detit të kondensuar në brendi të oqeanit atlantik. Kjo e fundit ka rëndësi të posaçme pse ajo vërteton përzierjen dhe mospërzierjen e kufizuar në mes të deteve e cila është e përmendur në Kur'an ku do të tregojmë në temën që vijon.

Po ashtu njeriu deri vonë nuk ka ditur për errësirën e thellësisë së detit e cila është si rezultat i thyerjes së ngjyrave në thellësi të detit. Pas

tridhjetë metrave paraqitet ngjyra e kuqe ndërsa pas dyqind metrave paraqitet errësira e fortë ku ekzistojnë peshq të cilët nuk mund të shihen por vetëm nëpërmjet peshqve tjerë të ndriçuar nga vetvetiu. Këtë e konstaton libri i shkencave në det “Oceanography” ose “Marine biology”.

Këto dukuri të vërtetuara shkencërisht (valët e brendshme të detit dhe errësira e thellësisë së detit) i lexojmë në Kur’anin fisnik ku pasqyron Kur’ani njeriun në brendi të detit: **“Ose janë si errësit në det të thellë të cilin e mbulojnë valë mbi valë dhe mbi ato retë e dendura, pra, errësira njëra mbi tjetrën sa që nuk mund ta shohë ai (njeriu) as dorën e vet. Atij të cilit All-llahu nuk i jep dritë, ai nuk ka për të pasur dritë” (En-Nure : 40). Vërejtje : Në ajet nuk është përmendur errësira e natës por errësira e mjegullave të detit.**

2. Detet e hapura të ngjitur njëri me tjetrin nuk janë të njëllojtë siç mendojnë shumica e njerëzve pse aty pikë së pari ka dallim në elementet ekzistuese në ta, pastaj në shkallën e nxehtësisë së tyre dhe të kondensimit dhe në përqindje të oksigjenit dhe llojet e gjallesave në ta, pastaj në përqindjen e kripës (p.sh. Deti i kuq ka më së shumti kripë). Këto i lexojmë në shkencën e Oqeaneve Oceanography ose Marine Biology.

Përpos kësaj sipërfaqet e mëdha të deteve ndahen në shumë lloje dhe në momentin e bashkimit të dy deteve bëhet vetëm përzierje e pjesshme, pa e ndryshuar gjendjen e mëparshme asnjëri prej deteve. Këtë përzierje e dirigjojnë faktorët e valëve të brendshme të detit. E kemi cekur më parë se uji i ftohtë ose me përqindje më të madhe të kripës lëvizë në thellësi ndërsa në të kundërtën në sipërfaqe. Përkundër kësaj përzierjet e pjesshme prapë se prapë uji i ruan veçoritë natyrore të saj të cilat kanë qenë edhe më parë. Kjo kuptohet edhe më mirë në detet me rreze të kuqërremta (Thermal mapping) kur në Qershor të vitit 1982 nëpërmjet satelitit është parë deti në tërësi i kuq dhe ka arritur nxehtësinë 25°C. Po ashtu edhe deti i kuq është dukur si i verdhë me nxehtësi 25.5°C. Ndërsa Oqeani Indian i kaltër me nxehtësi 23°C. Po ashtu edhe deti Mesdhe ngjyrë të verdhë me të gjelbërt dhe po ashtu edhe Oqeani Atlantik (“The Cambridge Encyclopedia of Space” ed: Michael bycroft).

Të gjitha këto forma tregojnë dallimin e pjesëve të deteve me cilësi të veçanta. Mirëpo nuk tregohet ndonjë kufi

(ndarje) i vogël i cili ndodhet në mes tyre. Për shkak se kjo tregohet në mënyrë të përgjithshme, mirëpo ky kufi (kjo ndarje) ekziston edhe më thuktë dhe është më i qartë, mirëpo kjo përzierje të cilën e kemi përmend dhe ky dallim është shkak i rrymave të brendshme detare dhe këto janë veçori të pjesëve të veçanta detare. Shih fotografinë ku shihet qartë deti Mesdhe dhe Oqeani atlantik. Këtë e lexojmë në Kur'anin fisnik: **“Ai i lejoi dy detet të puqen ndërmjet vete. Ndërmjet atyre të dyve është një pengues që ata dy nuk e kapërcejnë. E cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni? Prej atyre të dyve nxirren margaritarë e diamante.”** (Err-Rrahman 19, 20, 21,22). Fjala “El-Merexh” do të thotë përzierje ndërsa fjala “berzeh” do të thotë perde (pengesë), ndërsa fjala “La Jebgijani” do të thotë se kjo përzierje është e kufizuar me kufi të posaçëm, ndërsa fjalia “Jahruhu minhumel-luëluë vel merxhan” vërteton se që të dy detërat janë të njelmët sepse diamanti nxirret prej ujërave të njelmët.

d. Embrionologjia

Koha e mesjetës ka qenë e përmbushur me plotë besëtytni sa i përket kësaj çështje të cilat nuk kanë pasur kurrfarë mbështetje apo argumenti sa që edhe pas epokës së mesjetës disa shekuj me radhë ka pasur të njëjtin trajtim. Zanafilla e kuptimit të plotë sa i përket embrionologjisë ka filluar në vitin 1651 kur HARFI e jep mendimin e tij se çdo gjë e gjallë së pari formohet prej vezorit e pastaj embrioni gradualisht zhvillohet pjesë pas pjese (etapë pas etape). Këtë e konstaton mjeku akademik francez Mouris Boukall në librin i tij “Kur’ani, Tevrati, Inxhili dhe shkenca”. Ndërsa shikoni se si Kur’ani fisnik e tregon zhvillimin e embrionit:

“Ne e krijuam njeriun prej një uji të bashkëdyzuar për ta sprovuar atë, andaj e bëmë të dëgjojë e të shohë.” (El- Insan : 2).

“Pastaj bëri që pasardhësit e tij të rrjedhin prej një pike uji të dobët.” (Es-Sexhde : 8).

O ju njerëz, nëse dyshoni për ringjalljen, atëherë mendoni për krijimin tuaj që Ne u krijuam juve prej dheu, pastaj prej ujit (spermës) pastaj prej një gjaku të ngjizur, pastaj prej copëzës së mishit (embrionit) në formë të plotë (të qartë) dhe jo të plotë (të paqartë) në mënyrë që t’iu sqarojmë.”(El-Haxh 5).

“Vërtetë, Ne e krijuam njeriun prej lëngut të baltës (thelbit të tokës) e pastaj (e krijojmë) si pikë fare në një vend të sigurt, e

pastaj, atë pikë uji e bëjmë copë gjaku, e atë gjak të n'trashur e bëjmë copë mishi, e atë copë mishi e shndërrojmë në eshtra, e mandej eshtrat i veshim me mish, e pastaj e ngjallim si krijesë tjetër. I lartë është All-llahu më i miri Krijues!” (El Muëminunë : 12-14).

Cilësimi i lëngut të burrit (spermatozoidit) si lëng i bashkëdyzuar, i cili është përmendur (në ajetin e parë) të Suretul Insan, konsiderohet si njohuri e veçantë, të cilën ne veç sot e kemi mësuar se sperma përbëhet prej elementeve të ndryshme, nga shkakut se ajo prodhohet prej një grumbulli hedhjesh, të mashkullorëve dhe spermatozoideve, dhe pjesëve tjera nëpërmjet kanalit të urinës. Mauris Bukall faqe 229.

Ajeti tjetër në Suretu Sexhde ajeti 8 se pasardhësit burojnë nga pika e dobët e ujit, pra nga sperma, na bënë të ditur se një spermatozoid prej dhjetëra milionave të ngjashme është ai i cili mbarëson vezorin përderisa elementet tjera të spermës asimilohen dhe zhduken gjatë rrugës duke kaluar prej kanalit të organit mashkullor e deri te vezori në mitër ku aty thahen – Buk Kalub (Ibid fq.230).

Ajeti tjetër në Suretul Haxh tregon se disa pjesë të gjakut të ngjizur (në fazën e embrionit) i ngjasojnë mishit me gjak të ngjizur (është faza e embrionit i cili i ngjan copës së mishit), që më pastaj fillon të formohen dhe të dallohen pjesët e foshnjës (trupit të foshnjës). Ndërsa disa pjesë vazhdojnë të mbesin siç kanë qenë (të paformuara). Kjo përputhet plotësisht me shkencën e embriologjisë sepse pjesët e pa formuara qëndrojnë si pjesë rezervë strategjike, për t'ia kompensuar trupit çështjet të cilat i mungojnë dhe të cilat i nevojiten gjatë gjithë jetës. (Botuar në revistën “Ahbarul jevm” 36.2.1994 fq 14 nën titullin “Dijetari Kanades përgatitë librin shkencorë për embriologjinë, duke argumentuar me ajete Kur'anore”. Ky dijetarë Kanadez quhet Dr. Keith I. Moore i cili kohë më parë e ka pranuar fenë Islame. Në gjuhën angleze libri titullohet “The developing human-with Islamic additions” 3rd edition (Zhvillimi i krijimit të njeriut (embrionit) siç parashihet në Islam”. Ky dijetarë është profesor dhe dekan i katedrës në fakultetin e mjekësisë së universitetit “Toronto” në Kanadë.

Sa i përket çështjes së katërt është prej argumenteve më të fuqishme shkencore të mrekullisë së Kur'anit, pasi që tregojnë fazat kryesore të zhvillimit të embrionit. Renditja (krijimi) fillon prej “spermës”, më pastaj pas dhjetë ditëve vezorët marrin rrugën brenda mureve, në këtë fazë embrioni saktësisht i ngjanë gjakut të ngjizur (Ibid). Kur'ani e ka quajtur po me këtë emër, pas kësaj embrioni fillon të lëvizë në mitrën e nënës. Në këtë fazë embrioni saktësisht i ngjanë copës

së mishit, ku shihen shenjat e dhëmbëve. Kur'ani me të drejtë këtë fazë e ka quajtur “copë mishi” (Ibid).

Pastaj në javën e tretë fillon të paraqitet forma e foshnjës, fillojnë t'i paraqiten eshtrat e fytyrës, të mbuluara me një cipë të hollë lëkurore prej së cilës janë të tejdukshme pjesët e eshtrave (“Van Nostrand's Scientific Encyclopedia” p.10088). Kjo është faza e formësimit të eshtrave siç e ka përshkruar “Kur'ani”, pastaj formohen pjesët tjera në të dy anët (Ibid). Kjo është faza siç e përshkruan Kur'ani: **“Dhe Ne i mveshim eshtrat me mish”**.

Pas javës së tetë embrioni duket plotësisht si njeri, ndërsa para kësaj kohe nuk mund të dallohet embrioni i njeriut prej atij të derrit, apo të cjamin apo të qenit apo të majmunit (Ibid fq.1089). A nuk është ky interpretim i fjalës së Zotit të Lartëmadhëruar i cili në pjesën e fundit të formimit të embrionit thotë **“...pastaj Ne e rifillojmë krijesë tjetër”**.

Kështu pra, a nuk është kjo mrekulli shkencore e Kur'anit. Raste të tilla të shumta do të zbulohen edhe në të ardhmen.

Është interesant se Kur'ani thellohet aq shumë në shkencë dhe është në përputhshmëri me të gjitha lëmit shkencore.

KAPITULLI I PESTË

Ne e pranojmë Islamin për shkak të paralajmërimeve në Kur'an të cilat më vonë janë vërtetuar.

Kur'ani ka paralajmëruar për çlirimin e Mekës dhe për mos pranimin e Islamit të Ebu Lehebit. Mirëpo prej paralajmërimeve më të rëndësishme është për fitoren e Bizantinëve kundër Persianëve pas disfatës së tyre por çka është më interesante përcaktimin e fitores për disa vite (7 deri në 9 vite).

Në emër të All-llahut, Bamirësit të Përgjithshëm, Mëshiruesit.

“Elif Lam Mimë. Bizantinët pësuan disfatë në tokën më të afërt (arabe) por ata pas disfatës së tyre do të korrin fitore (do të triumfojnë). Brenda disa (7-9) viteve. Çështja është se ky është vendim i All-llahut fillim e mbarim (për disfatë e për fitore). E atë ditë (kur do të fitojnë Bizantinët) besimtarët do të gëzohen për ndihmën e All-llahut. Ai ndihmon atë që do dhe Ai është i Gjithëfuqishëm, Mëshirues. (Ky është) Premtim i All-llahut All-llahu nuk e thyen premtimin e vetë, por shumica e njerëzve nuk e dinë. Ata dinë vetëm anën sipërfaqësore të kësaj jete ndërsa për jetën tjetër janë të pakujdesshëm (Indifirent).” (Err-Rrumë 1-8).

Është interesante thënia e orientalistit Wherry në librin e tij “Commentary on the Qur'an” në lidhje me paralajmërimin e kësaj ngjarje në komentimin e sures Err-Rrumë se paralajmërimet tilla nevojiten për çdo ditë dhe kërkohen për çdo ditë si p.sh. në politikë!? Pastaj vazhdon Wherry e thotë: Si mund të rrezikojë njeriu të thotë se jam peygamber e pastaj të jep një paralajmërim të tillë e të rrezikshëm dhe jo vetëm këto por edhe e cakton momentin e ndodhjes në një afat të shkurtë përveç kësaj persianët kishin korrur fitore të madhe e bizantinët

kishin pësuar disfatë katastrofale dhe si është e mundur për një periudhë të shkurtë (7-9 vite) me i radhitë forcat e veta. Po mos të ndodhte ky paralajmërim do të pësonte misioni i pejgamberllëkut plotësisht. Por romakët prapë çliruan vendet e tyre dhe ata kthyen deri te muret e Konstantinopolisit deri në vitin 622 të epokës së re. Pra deri sa Herakliu me ushtrinë e tij doli në atë vend dhe natyrisht kjo ka qenë fitore e romakëve. Ndërsa kjo fitore ka qenë pas disa viteve të disfatës.

Atë çka nuk e ka kuptuar orientalisti Wherry dhe të tjerët është se Kur'ani nuk është ndalur vetëm te ky paralajmërim pra nuk e ka paralajmëruar vetëm fitoren e Romakëve. Por ka paralajmëruar se do të ngadhënjejë deri në “Ednel Erda” pra deri në vendin e parë. Nëse thua se kam ardhur në shtëpinë tënde dje, e do të vij edhe nesër, kuptohet menjëherë se do të vijë edhe nesër në shtëpinë tënde, e jo në ndonjë shtëpi tjetër.

Ashtu qysh e ka paralajmëruar fitoren e romakëve, ka paralajmëruar edhe fitoren e muslimanëve në luftën e Bedrit. Argument për këtë kemi pjesën e ajetit Kur'anorë: **“Dhe atëherë do të gëzohen besimtarët, me fitoren e All-llahut”**. Humbja e romakëve ka qenë ditën e Bedrit. Këtë e kanë treguar Ibn Abasi, Eth-Thevriju, Sudaiju dhe të tjerët. Këtë e vërtetojmë në hadithin e Tirmidhiut, Ibn Xheririt, Ibni Ebi Hatemit, dhe Berazit (Tefsiri Ibni Kethirit – Për Zotin këtu nuk është fjala për fitoren e romakëve ndaj persianëve, sepse romakët janë pasues të librit. Që të dy Kur'ani i ka cilësuar jobesimtarë. Po ashtu nuk mund të komentohet pjesa e ajetit “gëzim i muslimanëve me fitoren e All-llahut” sepse gëzimi ndodh për shkak të paralajmërimit. Muslimanët kanë qenë në Medine ata kanë emigruar prej Mekës në Medine, ndërsa paralajmërimi ka qenë në Meke, e idhujtarët Kurejsh ende kanë vazhduar në idhujtarinë e tyre pas këtij paralajmërimi. Këtë e vërteton Zoti i Lartëmadhëruar kur thotë “Premtim prej All-llahut” e premtimi i All-llahut nuk është për Persinë, as për Romakët po për muslimanët dhe besimtarët.

Atë të cilën nuk e ka kuptuar orientalisti Wherry dhe të ngjashmit me të është se fjala “Ednel Erdi” toka më e afërt dhe më e poshtme të cilin vend e ka përcaktuar Kur'ani është Palestina i cili është kuptim i fjalës “Ken'an”. Pra “Ken'an” është emër i Palestinës sipas gjuhës së banorëve vendas “Ken'anejn”. Para se të shkonin beni israilët në Palestinë. Pra ka qenë më herët “Ken'an” ose Toka Ken'an që ka kuptimin “Toka e poshtme e ulët”. Kush ia ka mësuar Muhamedit s.a.v.s. kuptimin e fjalës Ken'an. Në shkencën topografike është

vërtetuar se pjesa me e ultë e planetit të tokës është hapësira e pjesës së tokës së detit të vdekur në Palestinë, e pas saj liqeni Taberi i cili gjithashtu gjendet në Palestinë.

Të shikojmë fotografinë:

Në këtë fotografi shihet qartë pika e ulët e hapësirës së detit të vdekur përballë vendeve tjera të ulëta. Ky vend është po ai vend për të cilën është përcaktuar dhe është përmend.

Atëherë kjo pjesë e shkurtër e ajetit të Kur'anit (në fillim të Suretu Rrumë) na tregon për 5 sekrete, që deri atëherë kanë qenë të panjohura:

1. Triumfin e romakëve ndaj Persisë.
2. Përcaktimin e vendit “Në vendin më të ulët”.
3. Përcaktimin e afatit për disa vite (edhe pse pra është përcaktuar afati shumë i shkurtër prapë se prapë është realizuar).
4. Triumfi i muslimanëve në të njëjtën kohë (në luftën e Bedrit) edhe pse ka edhe variante tjera.
5. Informimi për kuptimin e fjalës “Toka (hapësira) më e ulët, pra ashtu siç e kanë quajtur vet banorët e atij vendi. Pra konfirmimi për këtë emër, dhe vërtetimi i atij emri edhe shkencëtarisht.

KAPITULLI I GJASHTË

Ne e pranojmë Islamin për shkak të paralajmërimeve të qarta për pejgamberin e Islamit s.a.v.s. në librat e shenjta të pasuesit të librave të shpallura.

(Në bibël) Te Sabiinët, (Kanzarija) te Zurda, te Shitijet (Zendafesta) te Hindusët (El Fijda).

Po ashtu është i paralajmëruar Pejgamberi i Islamit s.a.v.s. në Telmud, në Mijdarishe, në Sudë të Bigjrafes (është libër i jehudëve para zbritjes së Kur'anit). Në Apokrifet (libër sekret i krishterëve të paraislamit) në të cilin libër ka argumente për Qaben, për kevtherin, për pejgamberin e fundit i cili do të vijë më vonë, po ashtu në këtë libër ekziston fjala Islam. Në këtë libër ka paralajmërimet për kohën kur do të lind ky pejgamber i mëvonshëm dhe cilësitë e tij dhe për triumfin e tij ndaj mbretërve të mëhershme e posaçërisht ndaj imperatorisë Romake, dhe për librin i cili do të zbres atij, dhe po ashtu për emrin e tij.

Përmbajtja:

Hyrje 3

KAPITULLI I PARË 5

PËR KRISHTERËT 5

KAPITULLI I DYTË 8

PSE E PRANOJMË ISLAMIN 8

KAPITULLI I TRETË 11

KAPITULLI I KATËRT 15

a. Në çështje të Astronomisë: 15

b. Gjeologjia 18

c. Në shkencën detare 22

d. Embrionologjia 24

KAPITULLI I PESTË 27

KAPITULLI I GJASHTË 29

LIBRAT E PËRKTHYESIT (Dr. Musli Vërbanit):

1. "Besimi në Zotin",
2. "Melaqet e Zotit",
3. "Besimi në Librat e Zotit",
4. "Pejgamberët e Zotit",
5. "Besimi në Ditën e Kijametit",
6. "Besimi në Kaderin e Zotit",
7. "Tregime nga jeta e Muhamedit a.s.",
8. "Fikhu i Namazit",
9. "Fikhu i Zekatit",
10. "Fikhu i Agjërimit",
11. "Fikhu i Haxhit",
12. "Emërtoni fëmijët tuaj me emra të bukur",
13. "Dëshmorët e 9 Prillit në Rakoc dhe Lagje të Re",
14. "Shkruaj, lexo dhe mëso shkronjat e Kur'anit",
15. "Nata e dhëndërisë",
16. "Fadil Çaka – Komandant Sharri",
17. "Dita e vdekjes dhe e varrimit",
18. "(Pa)mundësia e përkthimit të Kur'anit",
19. "Dëshiroj të jem ai që nuk duhet të jem",
20. "Texhvidi – Shkenca e të lexuarit (kënduarit) të përpiktë të Kur'anit",
21. "Texhvidi i muslimanit të vogël",
22. "Morali i muslimanit të vogël",
23. "Vasijeti",
24. "Ixhtihadi",
25. "Trashëgimia",
26. "Usuli fikhu për fillestarë",
27. "Lutjet e jetës nga Kur'ani fisnik",

28. "Vakëfi".

PËRKTHIMET NGA GJUHA ARABE:

1. "Këshilltari fisnik për djem dhe vajza" (nga autori Muhamed Sajim);
2. "Islami dhe Politika" (nga autori Jusuf Kardavi);
3. "Mrekullitë numerike në Kur'anin Fisnik" (nga autori Abdurrezak Nufel);
4. "Për Kushtetutën Islame" (Dr. Muhamed Sejid Ahmed El-Musejer);
5. "Kryesore në terminologjinë e Hadithit" (nga autori Abduhu Abas El-Velidi);
6. "Vlera e kohës" (nga autori Amër Halid);
7. "Vëllazëria muslimane" (nga autori Amër Halid);
8. "Vëllazëria në islam dhe zemra e shëndoshë" (nga autori Amër Halid);
9. "Pendimi" (nga autori Amër Halid);
10. "Pasojat e mëkateve" (nga autori Amër Halid);
11. "Vendosmëria në rrugën e Allahut (nga Amër Halid);
12. "Mjetet e vendosmërisë në rrugën e Allahut (nga Amër Halid);
13. "Shkurtimi i thonjve në dritën e sunetit dhe mjekësisë" (nga autorët Ebul Vefa Abdul Ahar dhe Jahja Nasir);
14. "101 Tregime për ta arritur kulminacionin e mirësisë dhe përsosmërinë e devotshmërisë" (nga autori Muhamed Eminë Xhundi);
15. "Fetavatë e Shaëravijut";
16. "Usuli fikhu islam I (Ligjet e shariatit)" nga autori Vehbetu Zuhejli
17. "Fjalë të arta të më të mirit të njerëzimit, Muhamedit a.s.";
18. "Usuli fikhu islam II (Përpilimi i ligjeve prej teksteve të shariatit)" nga autori Vehbetu Zuhejli;
19. "Usuli fikhu islam IV (Ixhmai)" nga autori Vehbetu Zuhejli.

